

רשומות

הצעות חוק

11 בפברואר 1958

337

כ"א בשבט תשי"ח

עמוד

158

158

160

161

חוק יום העצמאות (תיקון מס' 5). תשי"ח-1958

חוק אכסון במלון (הוראת שעה). תשי"ח-1958

חוק האזרחות (תיקון). תשי"ח-1958

חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון). תשי"ח-1958

חוק יום העצמאות (תיקון מס' 5), תשי"ח-1958

1. אחרי סעיף 2 לחוק יום העצמאות, תשי"ט-1949, יווסף סעיף זה:
- הוספת סעיף 3
3. ראש הממשלה רשאי בתקנות לקבוע סמלי יום העצמאות ולהסדיר את השימוש בהם.
- סמלי יום העצמאות

ד כ ר י ה ס ב ר

החוק המוצע בא לאפשר קביעת סמלים מיוחדים לציון יום העצמאות והגנתם מפני שימוש לרעה. הסמלים ודרכי השימוש בהם ייקבעו על ידי ראש הממשלה בתקנות.

¹ ס"ח 5, תש"ס, עמ' 10.

חוק אכסון במלון (הוראת שעה), תשי"ח-1958

1. בחוק זה - הנדרות
- "מלון" - לרבות בית לינה, פנסיון, אכסניה, בית הארחה וכל מוסד כיוצא באלה; "בעל מלון" - לרבות מי שבידו הנהלת המלון.
2. (א) ראש הממשלה רשאי למנות פקיד אכסון לצורך חוק זה.
(ב) מינוי על פי סעיף זה יכול להיות כללי או מסוייג, כטוב בעיני ראש הממשלה.
(ג) כל מינוי על פי סעיף זה יפורסם ברשומות. פקירי אכסון
3. (א) פקיד אכסון רשאי, בצו כותימת ידו, לחייב בעל מלון לאכסן במלונו אדם הנזכר בצו (להלן - מתאכסן) במשך תקופה וכתנאי לינה, כלכלה ושירות, כמפורט בצו. צו כזה נקרא "צו אכסון".
(ב) לא יינתן צו אכסון אלא אם נוכח פקיד האכסון, כי הדבר דרוש לצרכי התיירות בשים לב לאפשרויות האשפוז במלונות או לשם אכסון חלוף למפנה כאמור בסעיף קטן (ד).
(ג) ניתן צו אכסון המחייב בעל מלון לאכסן מתאכסן בהדר מסויים שבמלונו, חייב כל מי שתופס את החדר הנדון לפנותו מיד, ולאיש זולת המתאכסן לא תהיה כל זכות לתפוס את החדר או להשתמש בו, וזאת על אף האמור בכל חוזה.
(ד) נתחייב אדם מכות צו אכסון לפנות חדר מסויים במלון, רשאי פקיד האכסון, בצו אכסון, ליתן למפנה בתחום אותה רשות מקומית אכסון חלוף העשוי לשמש כתנאים סבירים את המטרה ששימש לה החדר המפונה או העומד לפינוי. צווי אכסון
4. התקשר בעל מלון עם אדם בחוזה בנוגע למלון, ולאחר זאת ניתן צו אכסון אשר שלל מבעל המלון את האפשרות לקיים התחייבות שנתחייב בה על פי החוזה, לא ישא בעל המלון בכל אחריות אזרחית כלפי אותו אדם בשל אי-קיום אותה התחייבות. פטור מאחריות המפרת חוזה
5. (א) דמי האכסון שבעל המלון רשאי לגבות בעד קבלת מתאכסן יהיו שווים למחיר המכסימלי שבעל המלון רשאי על פי דין לגבותו מאת אדם שמתאכסן במלונו באותם תנאי הלינה, הכלכלה והשירות. דמי אכסון

- (ב) דמי האכסון האמורים ישולמו לבעל המלון על ידי האדם שפקיד האכסון יורה עליו, ואם לא הורה פקיד האכסון על אדם כזה – על ידי המתאכסן; דין דמי האכסון כדין חוב אזרחי שאותו אדם או מתאכסן, הכל לפי המקרה, חב לבעל המלון.
6. פקיד אכסון רשאי בכל עת לבטל או לשנות צו שניתן על ידיו לגבי מלון או חלק ממנו; ואין ביטול צו או שינויו גורע מסמכות פקיד האכסון לתת צו חדש לגבי אותו מלון או לגבי חלק ממנו.
7. כל שוטר וכל אדם שהורשה לכך על ידי פקיד אכסון רשאי להשתמש בכוח במידה הדרושה לביצוע צו אכסון.
8. (א) צו אכסון יימסר, ככל האפשר סמוך לנתינתו, לבעל המלון ולמתאכסן שהצו בוגע להם; אך אי מסירת הצו או איחור מסירתו אינם פוגעים בתקפו ואינם מעכבים את ביצועו.
(ב) צו שהוצג במקום הנראה לציבור, על פני מלון או בתוכו, רואים אותו כאילו נמסר לבעל המלון בשעת שהוצג.
9. (א) מינה ראש הממשלה פקיד אכסון, ימנה שר המשפטים ועדת ערר או ועדות ערר לצורך חוק זה.
(ב) ועדת ערר תהיה של שלושה חברים, היושב ראש יהיה שופט שלום.
(ג) מינוי של ועדת ערר יכול להיות כללי או לשטח מסויים. ככל שנראה לשר המשפטים.
(ד) הודעה על כל מינוי של ועדת ערר ועל מענה הפורסם ברשומות.
10. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי צו אכסון רשאי, תוך שבעה ימים מהיום בו הגיע הצו לידעתו, לערר עליו בפני ועדת ערר.
(ב) הערר יוגש לוועדת הערר בכתב, והעתק ממנו יישלח על ידי ועדת הערר לפקיד האכסון שנתן את הצו.
(ג) הגשת ערר על צו אכסון אינה מעכבת את ביצוע הצו.
(ד) ועדת הערר רשאית לאשר את צו האכסון, עם שינויים או בלי שינויים, או לבטלו.
11. (א) ועדת ערר מחליטה ברוב דעות.
(ב) לוועדת ערר יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניקן לוועדת חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות החקירה.¹
(ג) ועדת ערר קובעת בעצמה את סדרי דינה ועבודתה במידה שלא נקבעו בחוק זה.
12. אין לערער על צו אכסון או על החלטה של ועדת ערר בפני כל בית משפט או בית דין שהוא.
13. בעל מלון חייב, ככל שיידרש על ידי פקיד אכסון, למסור לו ולשליחיו ידיעות בנוגע לאפשרויות האכסון במלונו ובנוגע לבני האדם הגרים בו, וכן ידיעות אחרות ותעודות אשר לדעת פקיד האכסון עשויים להקל עליו את השימוש בסמכויות הנתונות לו על פי חוק זה.
14. לפקיד האכסון ולשליחיו הזכות להיכנס בכל עת לכל מלון ולבדוק, ככל שיראו צורך בכך.

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

15. (א) העובר על הוראה שבצו אכסון, דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס חמש מאות לירות.
 (ב) בעל מלון שאינו ממלא את המוטל עליו על פי סעיף 13, דינו – מאסר שלושים יום או קנס מאה וחמישים לירות.
16. סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חיקוק אחר.
17. תקופת תקפו של חוק זה היא מיום ט' באדר תשי"ח (1 במרס 1958) עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).

בירות

מסירת
 יו אחר
 נחלה

דברי הסבר

בשנת 1952 הותקנו תקנות-שעת-חירום (אכסון במלון), תשי"ב-1952, שמטרתן היתה להרבות ככל האפשר חדרי מלון לשירותם של תיירים. הניעה לכך העובדה שבאותה תקופה של מחסור בדיור היו תושבים רבים תופשים חדרים בבתי המלון כמקום מגורים לזמן ממושך ומונעים מבעלי המלון את האפשרות לאכסן תיירים, ואם כי חוקי הגנת הדייר לא חלו על השכירות בבתי מלון, היתה הוצאתם של תושבים אלה מבתי מלון כרוכה בהליכים משפטיים שסיכלו למעשה כל אפשרות להעמיד חדרים אלה לרשותם של תיירים. התקנות נתנו סמכות לפקדי אכסון לפנות חדרים בבתי מלון על ידי צווים, ללא הודקק לבית המשפט. הקמתם של בתי מלון חדשים בשנים שלאחר מכן הגדילה באופן ניכר את מספר החדרים העומדים לרשות התיירות ובוזו נתבטל הצורך בתקנות-שעת-חירום הללו, ותקפן לא הוארך. אולם בהתקרב הגיגות שנת העשור והתקווה לגאות בתיירות יש יסוד להניח, שיתחדש המצב שהיה קיים ערב התקנת תקנות-שעת-חירום והצורך בתקנות אלה. לכן מוצע לחדש את הסמכות שהיתה בידי הממשלה לענין זה, למשך התקופה שבין 1 במרס 1958 עד 31 בדצמבר 1958.

חוק האזרחות (תיקון), תשי"ח-1958

1. במקום סעיף 10 לחוק האזרחות, תשי"ב-1952¹, יבוא סעיף זה:
10. (א) אזרח ישראלי בגיר שאינו תושב ישראל, רשאי להצהיר שרצונו לוותר על אזרחותו.
 (ב) אזרח ישראלי בגיר המצהיר שרצונו לתדול מהיות תושב ישראל, רשאי, אם ראה שר הפנים סיבה מיוחדת המצדיקה זאת, להצהיר שרצונו לוותר על אזרחותו.
 (ג) כל ויתור על אזרחות טעון הסכמת שר הפנים.
 (ד) הסכים שר הפנים לויתור על אזרחות, מתבטלת האזרחות מן היום שקבע השר.
 (ה) אזרח ישראלי קטין שאינו תושב ישראל, אזרחותו מתבטלת אם הוריו ויתרו על אזרחותם; היא אינה מתבטלת כל עוד אחד מהוריו נשאר אזרח ישראלי.
 (ו) אזרח ישראלי קטין שהוריו הצהירו שרצונם לתדול מהיות תושבי ישראל, הם וילדיהם הקטינים, רשאי שר הפנים, אם ראה סיבה מיוחדת המצדיקה זאת, להסכים שאזרחותו תבטל עם ויתור הוריו על אזרחותם; אך היא לא תבטל כל עוד אחד מהוריו נשאר אזרח ישראלי.

תיקון
 סעיף 10

¹ ס"ח 95, תשי"ב, עמ' 146.

דברי הסבר

סעיף 10 לחוק האזרחות, תשי"ב-1952, קובע וזו לשונו:

"(א) אזרח ישראלי בגיר שאינו תושב ישראל רשאי להצהיר שרצונו לותר על אזרחותו; הויתור טעון הסכמת שר הפנים; האזרחות מתבטלת מהיום שקבע השר.

(ב) אזרח ישראלי קטין שאינו תושב ישראל, אזרחותו מתבטלת אם הוריו ויתרו על אזרחותם; היא אינה מתבטלת כל עוד אחד מהוריו גשאר אזרח ישראלי."

לפי סעיף זה, אין אדם יכול לותר על אזרחותו הישראלית כל עוד הוא תושב ישראל. החוק המוצע מאפשר ויתור על אזרחות ישראלית, כשקיימת סיבה מיוחדת אשר לדעת שר הפנים מצדיקה זאת, גם לאדם אשר עודנו תושב ישראל, אך גמר בדעתו לחדול מהיות תושב ישראל מיד עם שחרורו מאזרחותו.

חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון), תשי"ח-1958

1. בסעיף 31 (ג) לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955, במקום "אדם שנפרד מאשתו, פרידה של קבע" יבוא "אשה שעזבה את בעלה מרצונה היא ולא חזרה אליו תוך שנה אחת".

חבר הכנסת י. ש. רונברג

¹ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 135.

